

Ib Nørlund (DKP):

Folketinget har på forskellig måde gentagne gange givet udtryk for en afstandtagen fra den chilenske militærfascismes fremfærd og specielt for bekymring over for politiske fangers skæbne, og det er der yderligere anledning til nu.

FNs generalforsamling vedtog jo en opfordring til Chile om overholdelse af menneskerettighederne, også med dansk tilslutning, og jeg går ud fra, at den nuværende udenrigsminister ikke forholder sig med samme modvilje over for den slags FN-beslutninger som den forrige, i hvert fald må folketinget også føle den som en forpligtelse.

I den seneste tid er der kommet meddelelser, der giver en begrundet frygt for, at en af de alvorligste forbrydelser af vidtrækkende politiske konsekvenser er under forberedelse i koncentrationslejren Ritoque. Den er søgt totalt isoleret inden for den sidste måned i forbindelse med en tidligere benyttet fremgangsmåde, nemlig at provokere fangerne til episoder for bag det at skjule henrettelser under påskuddet: skudt under flugtforsøg. Særlig har man i den senere tid gjort øvelser med at lade dem overfalde af hunde, så en naturlig modværge kunne udråbes til, at de havde vist voldelig optræden.

I den pågældende lejr sidder nogle af de fanger, som fascistjuntaen fremfor alle har stræbt efter livet. Det drejer sig bl. a. om Luis Corvalan, generalsekretæren for Chiles kommunistiske parti, det drejer sig om en række ministre og statssekretærer i Allendes regering, bl. a. Daniel Vergara, José Cademartori, Fernando Flores og Pedro Filipe Ramirez. Det har først og fremmest været den internationale solidaritet, som indtil nu har reddet deres liv, og trods et uhyre pres har de holdt sig ranke i deres modstand. Nu er deres liv i højeste fare, og der er brug for en forstærket solidaritet, og spørgsmålet indeholder derfor også en opfordring til regeringen til at finde veje derfor.

Udenrigsministeren (K. B. Andersen):

Jeg vil gerne straks sige til hr. Ib Nørlund, for at der ikke skal herske nogen tvivl, at regeringen klart må tage afstand fra enhver form for krænkelse af menneskerettigheder, retsbevidsthed, demokratiske friheder og enhver form for koncentrationslejre, hvor i

verden de end findes; jeg håber, hr. Ib Nørlund er enig med mig heri.

Jeg vil gerne videre sige om den pågældende sag, at der foreligger ikke for udenrigsministeriet de oplysninger, som hr. Ib Nørlund henviser til. I anledning af spørgsmålet har vi, selv om der kun har været kort tid, som hr. IB Nørlund ved, indhentet udtalelser fra vore ambassader ude omkring, også de steder, hvor disse oplysninger skulle være offentliggjort. Der kender man ikke noget til dem, og oplysningerne kan altså ikke bekræftes.

Men der er jo ingen tvivl om, at der foregår tortur og terror i Chile, og vi har jo i den tidligere socialdemokratiske regerings tid reageret meget skarpt over for Chile efter mordet på Allende. Hr. Ib Nørlund kan ikke være i tvivl om regeringens indstilling og har heller ikke sat spørgsmålstegn ved den; det har jeg også mærket mig.

Som hr. Ib Nørlund ved, er der for nylig ved en enstemmig vedtagelse i FN's menneskerettighedskommission — det er 1½ måned siden — nedsat en gruppe til at undersøge menneskerettighederne i Chile. Vi vil gøre, hvad vi overhovedet kan for at sørge for at medvirke til at lægge pres på den chilenske regering, sådan at denne gruppe får mulighed for at undersøge både de spørgsmål, hr. Ib Nørlund peger på, og alle andre spørgsmål af lignende art. Det er klart, at regeringen kun kan være helt indforstået med at gøre, hvad der kan gøres for at sørge for at overholde fundamentale menneskerettigheder, netop med det styre, man har i Chile i dag. Men som sagt, vi har ikke i den konkrete sag fået bekræftelse på de oplysninger, hr. Ib Nørlund nævner her.

Ib Nørlund (DKP):

Ja, jeg kan jo godt takke udenrigsministeren for svaret, men jeg må nok sige, at det forbavser mig lidt, at de oplysninger ikke foreligger for udenrigsministeriet med dets store apparat til at opspore meddelelser. Det er faktisk en sag, der beskæftiger store dele af verdensoffentligheden, og vi vil da gerne stå til rådighed med yderligere oplysninger. Jeg vil gerne spørge, om jeg kan tage ministerens svar sådan, at der på et sådant grundlag kan forventes en reaktion fra regeringens side.

En fremgangsmåde, som måske ville være